

»Stk. 2. I det saaledes fremkomne Beløb skal dernæst fradrages som skattefrit et Beløb af 200 Kr. for hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn uden for Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold. I Landkommuner kan Børnefradraget efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse forhøjes med indtil 100 Kr. I Købstadkommuner samt i Landkommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse ved den sidst afholdte almindelige Folketælling findes bymæssig Bebyggelse med over 1 000 Indbyggere, kan Børnefradraget efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse forhøjes med indtil 150 Kr.

Stk. 3. Inden for de anførte Grænser kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at Børnefradraget sættes højere for henholdsvis det andet og følgende Børn end for det første Barn. I Købstadkommuner og i Landkommuner med bymæssige Bebyggelser med over 1 000 Indbyggere kan Fradraget dog ansættes til 750 Kr. for 2 Børn og 500 Kr. for hvert Barn ud over 2 Børn.

Stk. 4. Med Amsraadets Tilladelse kan Fradraget for hvert Barn ud over 2 Børn i Landkommunerne forhøjes til 400 Kr. Forhøjelse ud over de i Stk. 2 og 3 anførte Satser kan foretages med Indenrigsministeriets Tilladelse.»

Lovens Stk. 3 og 4 ændres herefter til Stk. 5 og 6.«

I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses det, at de ved Skatteligningen 1941—42 anvendte *Børnefradrag* androg følgende Beløb:

Antal Kommuner med følgende Børnefradrag for hvert Barn	Hovedstaden	Provinsbyerne	Sognekommunerne
100 Kr.	»	»	127
150 —	»	»	198
200 —	»	24	907
250 —	»	23	17
300 —	»	37	45
400 —	3	1	6
	3	85	1 300

Under Sagens 1. Behandling i *Folketinget* henledte N. P. Nielsen (S.) Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke vilde være rimeligt at forhøje Aldersgrænsen